

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobkyně:

DHK Beroun, s.r.o., IČO 29051070
sídlem Ostrovského 2061/27, Praha 5

zastoupena prokuristou JUDr. Petrem Miňovským
bytem Ve Lhotce 903/4, Praha 4
adresou pro doručování Hostouň 83

proti

žalovanému:

Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2021, č. j. 068590/2021/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Magistrát města Kladna (dále jen „vodoprávní úřad“) usnesením ze dne 28. 4. 2021, č. j. OŽP/8299/20-7, zastavil kolaudační řízení o povolení užívání stavby vodního díla „K. rybník, odbahnění, stavební úpravy“.
2. Žalovaný v záhlaví označením rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí vodoprávního úřadu potvrdil.
3. Žalobkyně se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalobkyně namítá, že se žalovaný nevypořádal s navrženými důkazními prostředky a nevzal je ani v potaz, což vedlo k procesní vadě. Jestliže by se totiž žalovaný navrženými důkazy zabýval, dospěl by k závěru, že rozhodnutí vodoprávního úřadu není v souladu s procesním ani hmotným právem. Žalobkyně podle rozhodnutí o povolení k nakládání s povrchovými vodami (vydaného vodoprávním úřadem dne 13. 1. 2017 pod č. j. OŽP/1892/16) z vlastních zdrojů a svými prostředky zahájila obnovu původního rybníka včetně původního náhonu na vlastním pozemku p. č. Xa v k. ú. H. u P. Důvody, které vedly vodoprávní úřad k zastavení řízení, jsou jen spekulace bez řádného provedení důkazů, že by se žalobkyně dopustila porušení (*zřejmě povinností, pozn. soudu*), které je jí kladeno za vinu. Žalovaný se tvrzeními vodoprávního úřadu vůbec nezabýval, a došlo tedy ke špatnému vyhodnocení situace a vydání nezákonného rozhodnutí.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhuje její zamítnutí. Předesílá, že žaloba úzce souvisí s věcmi vedenými u zdejšího soudu pod sp. zn. 51 A 85/2021 (týkající se rozhodnutí o přestupku užívání stavby bez kolaudačního souhlasu) a sp. zn. 43 A 22/2020 (týkající se rozhodnutí o zákazu užívání stavby vodního díla, u kterého nebylo vydáno povolení k užívání a jehož provedení ohrožuje pozemní komunikaci Xb mezi dálnicemi Xc a Xd). Žalobkyně nemá povolení k nakládání s povrchovými vodami k rozdělovacímu objektu, kterým je rybník zásobován. Tuto skutečnost vodoprávní úřad sdělil žalobkyni již ve výzvě k účasti na kontrolní prohlídce ze dne 7. 12. 2020. Řízení o žádosti o povolení k nakládání s vodami je pro vady žádosti přerušeno. Výzvou ze dne 7. 12. 2020 byla žalobkyně vyzvána k předložení dokladů pro vydání kolaudačního souhlasu, nedodala však povolení k nakládání s vodami k rozdělovacímu objektu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně plánuje využít stávající vtokový objekt, je třeba požádat o povolení k nakládání s vodami a je také nutno předložit doklad o vlastnickém právu k vodnímu dílu. Podle správce povodí jde o vlastnictví státu, žalobkyně má proto předložit návrh na majetkové vypořádání. Žalobkyně v odvolání žádné důkazy nenavrhovala (v odvolání se slova „důkaz“ ani „návrh“ nevyskytují), ani v žalobě žádný konkrétní navržený a neprovedený důkaz neoznačuje. Žalovaný se vypořádal se všemi odvolacími námitkami.
6. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že stavbu vodního díla neužívá, a důkaz, že by tomu bylo jinak, vodoprávní úřad ani žalovaný nepředložili. Zmínkou o ohrožení pozemní komunikace se žalovaný snaží vyvolat dojem závažnosti, aniž by se seznámil se situací. Pokud by tomu tak bylo, nemohl by uvést, že komunikace č. Xb se nachází mezi dálnicemi Xc a Xd, neboť obě dálnice jsou od rybníku vzdáleny asi 10 km. Průsak vody nebyl doložen ničím jiným než tvrzením úřední osoby. V protokolu o

závěrečné kontrolní prohlídce ze dne 12. 1. 2021 chybí vyjádření zástupce Krajské správy a údržby silnic Středočeského kraje, že průsak vody ani škoda na komunikaci nebyly zjištěny. Žalovaný se ve vyjádření mylně bez ohledu na uzavřenou nájemní smlouvu k užívání části vodního přívaděče vody do rybníka s Povodím Vltavy, státní podnik (dále jen „Povodí Vltavy“) domáhá předložení návrhu na majetkové vypořádání. Nájemní smlouva obsahuje ujednání, kterým se správce toku zavazuje po provedené kolaudaci část toku převést za úplaty do vlastnictví žalobkyně.

7. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že se slova „důkaz“ ani „návrh“ v odvolání nevyskytují. Žalobkyně se v odvolání k rozhodnutí vodoprávního úřadu dostatečně vyjádřila (vodoprávní úřad nezdůvodnil, že odvolání nemá odkladný účinek, že s investorem v povolovacím řízení nikdy nic osobně neprojednal, závažným způsobem porušuje správní řád a před vydáním rozhodnutí nebylo žalobkyni umožněno vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí), žalovaný však její námitky považoval za bezpředmětné.
8. Při jednání dne 14. 6. 2022 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobkyně uvedla, že s ní správní orgány od okamžiku podání žádosti o stavební povolení ústně nejednaly, žalobkyně celkově postrádá komunikaci ze strany vodoprávního úřadu, písemná forma je v tomto případě nedostačující. Její procesní práva byla flagrantně porušena. Žalobkyně se rozhodla obnovit původní rybník na vlastním pozemku, vodoprávní úřad jí nebyl v řízení nápomocen s překonáním administrativních obtíží, choval se urážlivě. Žalovaný si nebyl schopen ověřit, že pozemek, kde se nachází vtokový objekt, se nachází na pozemku žalobkyně. Průsak vody z obnoveného rybníka na pozemní komunikaci nebyl prokázán. Žalovaný měl zohlednit lidskou a krajinotvornou otázku. Rybník má velký význam pro místní biotop. S ohledem na sílu spodní vody není možno rybník vypustit, i při uzavřeném vtokovém objektu se hladina vody zvedá. Žalobkyně se obává, že by v důsledku plnění povinností stanovených správními orgány mohla porušit zákon o ochraně přírody a krajiny. Vtokové zařízení se objevilo pod bahnem při bagrování, vlastnické právo k němu již nelze prokázat. Vodoprávní úřad nadřazuje právo nad přírodu, jde o papírovou válku.
9. Žalovaný uvedl, že většina argumentace při jednání byla uplatněna opožděně nebo se netýká kolaudačního řízení. Stačilo požádat o prodloužení lhůty k předložení povolení k nakládání s vodami.
10. Důkazy navržené žalobkyní při jednání (fotografie k prokázání výšky spodní vody, listiny k prokázání, že rozdělovací zařízení se nachází na pozemcích žalobkyně, sdělení o nepotřebnosti ústního jednání) soud pro nadbytečnost neprovedl, neboť mu pro posouzení důvodnosti žaloby plně postačovaly podklady obsažené ve správním spisu a okolnosti, k jejichž prokázání žalobkyně důkazy navrhla, se mýlí s předmětem žaloby.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž ho přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Podstatný obsah správního spisu

12. Žalobkyně dne 27. 11. 2020 požádala o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla „K. rybník, odbahnění, stavební úpravy“ (celkový objem akumulované vody v nádrži $H_{\max}$ 3 750 m³, k akumulaci na pozemku p. č. Xe, Xf, Xg, Xh, Xch, Xi a Xj).
13. Vodoprávní úřad výzvou ze dne 7. 12. 2020 vyzval žalobkyni k účasti na závěrečné kontrolní prohlídce stavby a stanovil termín jejího konání na 12. 1. 2021. Současně žalobkyni vyzval, aby nejpozději při kontrolní prohlídce předložila doklady vyjmenované ve výroku IX stavebního povolení ze dne 13. 1. 2017, č. j. OŽP/1892/16-17, tedy 1) geometrický plán potvrzený katastrálním úřadem včetně vyznačení údajů určujících polohu definičního bodu stavby, 2) popis a zdůvodnění případných provedených odchylek od stavebního povolení, popř. dokumentaci skutečného provedení stavby, 3) zápis o odevzdání a převzetí stavby mezi investorem a dodavatelem, pokud byl pořízen, 4) prohlášení zhotovitele o použití materiálů prokazující shodu vlastností použitých výrobků s požadavky na stavbu, 5) žádost o schválení manipulačního řádu vodního díla spolu se stanoviskem správce povodí. Vodoprávní úřad žalobkyni upozornil, že podle manipulačního řádu z ledna 2020 má být voda do K. rybníka přiváděna náhonem ze S. potoka vtokovým objektem tvořeným betonovým stupněm s výřezem 1000 x 500 mm, ve kterém je osazena vodní drážka U č. 50 mm, ve které je osazeno dřevěné hradidlo s výřezem 250 x 80 pro převedení minimálního zůstatkového průtoku. K převádění vody z vodního toku do nádrže je zapotřebí povolení vodoprávního úřadu k nakládání s povrchovými vodami – k jejich vzdouvání v korytě Sulovického potoka a k jinému nakládání s povrchovými vodami podle § 8 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 312/2019 Sb. Nezbytnou součástí žádosti o takové povolení je mj. stanovisko správce povodí a vyjádření správce toku. Zástupce Povodí Vltavy na poslední kontrolní prohlídce stavby vyjádřil s tímto řešením nesouhlas. Vodoprávnímu úřadu dosud nebylo předloženo jiné stanovisko správce toku. Dle stavebního povolení, jehož součástí je i povolení k nakládání s vodami a dle ověřené projektové dokumentace má být voda do Korytnovského potoka přiváděna z D. potoka navrženým novým vtokovým objektem.
14. Vodoprávní úřad při kontrolní prohlídce stavby dne 12. 1. 2021 zjistil, že bylo vyčištěno odtokové potrubí z nádrže, rozdělovací objekt nebyl vybudován. Žalobkyně nepředložila požadované doklady, vodoprávní úřad proto konstatoval, že rozhodne o provedení kolaudačního řízení (viz protokol ze závěrečné kontrolní prohlídky stavby).
15. Usnesením ze dne 14. 1. 2021 vodoprávní úřad rozhodl o provedení kolaudačního řízení a vyzval žalobkyni, aby nejpozději do 1. 4. 2021 předložila mj. povolení k nakládání s vodami – jejich vzdouvání a k jinému nakládání (převádění vody) ke vtokovému objektu, který dle provedeného místního šetření a předložené projektové dokumentace z ledna 2020 zpracované Ing. P. D. zásobuje rybník vodou ze S. potoka a nachází se na pozemcích p. č. Xk a Xj v k. ú. H. u P. (vlastníci Metropolitní kapitula u sv. Víta v Praze a Česká republika s právem hospodaření pro Povodí Vltavy). K žádosti o povolení k nakládání s vodami je třeba doložit přílohy stanovené v § 2 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu (dále jen „vyhláška č. 183/2018 Sb.“). Jedná se především o doklad o vlastnickém právu nebo právu o užívání vodního díla, pokud požadované povolení k nakládání s vodami souvisí se stávajícím vodním dílem (stávajícím vtokovým objektem), stanovisko správce povodí k požadovanému nakládání, vyjádření správce toku k požadovanému nakládání a stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny (jedná se o zásah do významného krajinného

prvku v evropsky významné lokalitě „Z. potok“). Současně vodoprávní úřad rozhodl o přerušení kolaudačního řízení a poučil žalobkyni o tom, že nebude-li žádost ve stanoveném termínu doplněna, bude kolaudační řízení zastaveno. V odůvodnění usnesení vodoprávní úřad uvedl, že nebyly splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu. Stavební povolení obsahuje čtyři stavební objekty: SO 01 vtokový objekt a náhon, SO 02 zdrž, SO 03 hráz a SO 04 objekty na hrázi (požerák a bezpečnostní přeliv). Při místním šetření bylo zjištěno, že navrhovaný SO 01 vtokový objekt a náhon nebyly zhotoveny. Byl obnoven původní náhon až k vtokovému objektu na pozemcích p. č. Xk a Xj. K tomuto objektu žalobkyně nepředložila žádné povolení k nakládání s vodami a vodoprávní úřad nemá ani žádné doklady, které by prokazovaly vlastnické nebo jiné právo stavebníka k tomuto objektu. V době místního šetření byl vtokový objekt uzavřený a dluže v korytě S. potoka byly vyjmuty. Vodoprávní úřad vydal dne 23. 5. 2019 rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením, kterým byl prodloužen termín k dokončení stavby místo původního prosince 2018 na 30. 11. 2019. O žádnou jinou změnu platných podmínek nebylo požádáno, a nebyla tedy ani projednána. Všechny podmínky stanovené stavebním povolením s výjimkou termínu dokončení stavby jsou tedy platné.

16. V reakci na dané usnesení žalobkyně dne 1. 4. 2021 vodoprávnímu úřadu předložila rozhodnutí o změně stavby před dokončením a kopii žádosti o změnu stavby před dokončením, výzvu vodoprávního úřadu k pořízení dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 17. 2. 2020, sdělení ze dne 29. 4. 2020, protokol o zkouškách – kámen pro vodní stavby ze dne 24. 3. 2020, smlouvu o nájmu pozemků č. XI-SML uzavřenou dne 11. 4. 2016 mezi Povodím Vltavy a žalobkyní a dodatky č. 1 a 2 k této smlouvě, kopii výpisu z katastru nemovitostí pro LV Xm, k.ú.H. u P., stanovisko Povodí Vltavy k manipulačnímu řádu ze dne 8. 2. 2021, manipulační řád pro K. rybník na náhonu ze S. potoka z ledna 2020 a kopii žádosti o stanovisko orgánu ochrany přírody. Současně žalobkyně uvedla, že stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny ke dni zaslání listin neobdržela, ačkoli toto stanovisko bylo vyžádáno dne 23. 2. 2021.
17. Usnesením ze dne 28. 4. 2021 vodoprávní úřad kolaudační řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zastavil, neboť žalobkyně ve stanovené lhůtě neodstranila podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Vodoprávní úřad zrekapituloval dosavadní průběh kolaudačního řízení a uvedl, že žalobkyně v reakci na výzvu ze dne 14. 1. 2021 předložila dne 1. 4. 2021 doklady, které vodoprávní úřad (s výjimkou protokolu o zkoušce kameniva a stanoviska správce povodí k manipulačnímu řádu) nepožadoval. Většinu z předložených listin má vodoprávní úřad uloženou v příslušných spisech a pro pokračování v kolaudačním řízení jsou zcela bezpředmětné. Pro povolení užívání stavby je nezbytné projednat povolení k nakládání s vodami podle § 8 vodního zákona. Žádost o toto povolení žalobkyně podala dne 25. 3. 2021, žádost však trpěla vadami, proto bylo řízení o ní přerušeno a žalobkyně byla vyzvána k doplnění.
18. Dne 18. 5. 2021 podala žalobkyně odvolání proti rozhodnutí vodoprávního úřadu o zastavení řízení. V něm namítla, že vodoprávní úřad neodůvodnil vyloučení odkladného účinku a porušil § 6 odst. 2 správního řádu. Uvedla, že kontrolní prohlídka dne 12. 1. 2021 se konala na hrázi rybníka. V uvedený den byly teploty hluboko pod nulou, vál silný vítr a sněžilo, zástupce žalobkyně proto s ohledem na počasí a nedůstojnost jednání požádal správní orgán, aby jednání pokračovalo v objektu žalobkyně, což správní orgán odmítl a úřední osoba vyzvala žalobkyni k předložení požadovaných listin, což bylo s ohledem na sněhovou vánici téměř nemožné. Pokud je třeba projednat povolení k nakládání s vodami,

tak by to správní orgán měl se žalobkyní projednat a nespokojit se pouze s konstatováním, že toto řízení trpělo vadami, které nebyly do 1. 4. 2021 odstraněny. Neobvykle tvrdý postup vodoprávního úřadu si žalobkyně vysvětluje neobjektivním přístupem a osobní zaujatostí úřední osoby, která opakovaně porušuje práva žalobkyně, neboť jí nedala možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a nebyla nápomocna s odstraněním nedostatků na místě. Žalobkyně požadovala, aby správní řízení bylo předáno jinému správnímu orgánu.

19. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí vodoprávního úřadu potvrdil. Konstatoval, že odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek, což vyplývá z § 76 odst. 5 správního řádu, který vodoprávní úřad uvedl v poučení. Nedošlo ani k porušení § 6 odst. 2 správního řádu, neboť vodoprávní úřad žalobkyni vyzýval k doložení nezbytných podkladů. Formulář žádosti a povinné podklady jsou stanoveny vyhláškou č. 183/2018 Sb. Posouzení, zda jsou předložené dokumenty dostatečné a splňují náležitosti předepsané vyhláškou, je v pravomoci vodoprávního úřadu. Stavba byla provedena se změnami oproti projektové dokumentaci schválené ve stavebním povolení. Tyto změny jsou uvedeny v technické zprávě projektové dokumentace vypracované v lednu 2020 (např. s. 3 a 4 – nebyl realizován projektovaný nový požerák se spodní výpustí a vtokový objekt). Kolaudaci vodního díla brání absence povolení k nakládání s vodami k rozdělovacímu objektu, kterým je rybník zásobován. Tuto skutečnost vodoprávní úřad žalobkyni sdělil již ve výzvě ze dne 7. 12. 2020, žádost o povolení k nakládání s vodami byla podána až dne 25. 3. 2021 a bylo o ní vedeno samostatné řízení, které bylo s ohledem na nedostatky podání přerušeno. Pouhé tvrzení žalobkyně, že správní orgán postupuje neobvykle tvrdě a neobjektivně bez dalších konkrétních důkazů neodůvodňuje podjatost úřední osoby.

Posouzení žaloby

20. Soud úvodem konstatuje, že žalobkyně formulovala žalobní body velmi obecně, a proto je lze vypořádat jen ve stejné míře obecnosti, v jaké byly uplatněny. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
21. Žalobkyně nejprve namítala, že se žalovaný nevypořádal s důkazními návrhy, které uvedla v odvolání, a pokud ano, tak je označil za bezpředmětné, čímž podle názoru žalobkyně došlo k procesní vadě.
22. Podle § 52 věty první správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení.
23. Podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon,

musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.

24. Soud konstatuje, že žalobkyně v odvolání neoznačila žádný důkaz, respektive odvolání neobsahuje žádný návrh na provedení důkazu nebo formulaci, kterou by bylo možné jako důkazní návrh vyhodnotit. Za důkazní návrh přitom nelze považovat odvolací námitky (které žalobkyně shrnuje v replice k vyjádření žalovaného) – jednalo se toliko o odvolací tvrzení, k jejichž prokázání však žalobkyně, žádné důkazy, které by snad měly zůstat opomenuty, nenavrhla. Odvolací tvrzení pak žalovaný přezkoumatelně vypořádal. Jestliže žalobkyně v odvolání nenavrhla provedení žádných důkazů, nemohl žalovaný pochybit, pokud další důkazy neprovedl. Ostatně ani v žalobě žalobkyně konkrétně neuvádí, jaké důkazy správní orgány opomněly a jaký by případné provedení těchto (blíže neurčených) důkazů mělo vliv na závěry napadeného rozhodnutí. Tato námitka proto není důvodná.
25. Namítá-li žalobkyně, že závěry vodoprávního úřadu jsou „jen spekulace bez řádného provedení důkazů“, že by se žalobkyně „uvedeného porušení, které je jí kladeno za vinu“ dopustila, musí soud konstatovat, že není zřejmé, o jaké porušení (*povinnosti*), které mělo být žalobkyni kladeno za vinu, by se mělo jednat. Žalobkyně zde zřejmě poukazuje na jiná řízení vedená vodoprávním úřadem (řízení o přestupku užívání stavby bez kolaudačního souhlasu a rozhodnutí o zákazu užívání stavby vodního díla), která však nejsou předmětem tohoto řízení (k tomu viz dále).
26. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že jediná skutečnost, která v daném řízení žalobkyni byla „kladena za vinu“ (nikoli však ve smyslu správního práva trestního) byla skutečnost, že ke své žádosti nepředložila vodoprávním úřadem požadované podklady.
27. Podle § 119 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 312/2019 Sb., lze dokončenou stavbu užívat pouze na základě kolaudačního souhlasu, nebo kolaudačního rozhodnutí. Podle § 122 odst. 1 stavebního zákona kolaudační souhlas vydává na žádost stavebníka příslušný stavební úřad. Stavebník v žádosti uvede identifikační údaje o stavbě a předpokládaný termín jejího dokončení. Pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadovaná zvláštními právními předpisy. Podle § 122 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad do 15 dnů ode dne doručení žádosti stavebníka stanoví termín provedení závěrečné kontrolní prohlídky stavby a současně uvede, které doklady při ní stavebník předloží. Závěrečná kontrolní prohlídka stavby musí být vykonána do 45 dnů ode dne doručení žádosti o vydání kolaudačního souhlasu.
28. Podle § 122 odst. 5 stavebního zákona dojde-li stavební úřad k závěru, že žádost není úplná nebo nejsou splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu, rozhodne usnesením o provedení kolaudačního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze stavebníkovi a nelze se proti němu odvolat. Právní mocí usnesení je zahájeno kolaudační řízení. Žádost o kolaudační souhlas se považuje za žádost o vydání kolaudačního rozhodnutí; pokud je to pro posouzení záměru nezbytné, vyzve stavební úřad žadatele k doplnění žádosti.
29. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
30. Ze shora popsané rekapitulace správního řízení vyplývá, že vodoprávní úřad postupoval přesně v souladu se shora citovanými ustanoveními zákona. Na základě žádosti žalobkyně o vydání kolaudačního souhlasu stanovil termín závěrečné kontrolní prohlídky, kterou

vykonat dne 12. 1. 2021. Vzhledem k tomu, že na základě zjištění učiněných při kontrolní prohlídce dospěl k závěru, že žádost není úplná a nejsou splněny podmínky pro vydání kolaudačního souhlasu (stavba byla provedena odlišně od schválené projektové dokumentace, neboť nebyl vybudován nový vtokový objekt, ale je využíván stávající vtokový objekt), rozhodl o provedení kolaudačního řízení a vyzval žalobkyni k doplnění žádosti mimo jiné o povolení k nakládání s vodami – jejich vzdouvání a k jinému nakládání (převádění vody) ke stávajícímu vtokovému objektu. Toto povolení žalobkyně do okamžiku rozhodnutí vodoprávního úřadu nepředložila.

31. Žalobkyně přitom nezpochybňuje, že byla k odstranění vad žádosti vyzvána, poučena o následcích neodstranění vad žádosti a že jí k odstranění vad byla poskytnuta lhůta. Nezpochybňuje ani to, že v určené lhůtě vady neodstranila a že skutkový stav při kontrolní prohlídce z hlediska zbudování stavebního objektu SO 01 (vtokový objekt a náhon) byl správně zjištěn a že k nakládání s vodami (vzdouvání a převádění) ke stávajícímu vtokovému objektu je třeba povolení vodoprávního úřadu.
32. K tvrzením uvedeným v replice k vyjádření žalovaného soud konstatuje, že se mýlí s podstatou projednávané věci. Z hlediska posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí totiž není podstatné, zda žalobkyně vodní dílo užívá, či nikoli (to by bylo podstatné v řízení o přestupku užívání stavby bez kolaudačního souhlasu či o zákazu užívání stavby vodního díla, u kterého nebylo vydáno povolení k užívání), či zda voda z rybníka prosakuje na pozemní komunikaci a tím ji ohrožuje, což by mohlo být relevantní, jak uvedl zdejší soud právě ve věci týkající se rozhodnutí o zákazu užívání stavby vodního díla, pro možnost vydání rozhodnutí o nařízení neodkladného odstranění stavby podle § 135 stavebního zákona (srov. rozsudek ze dne 22. 2. 2022, č. j. 43 A 22/2020 – 40). V nyní posuzované věci proto také není podstatné, zda vodoprávní úřad doložil průsak vody na silnici, výši způsobené škody v důsledku průsaků, či že snad osoba zastupující Krajskou správu a údržbu silnic Středočeského kraje vyslovila při kontrolní prohlídce, že průsak ani způsobená škoda nebyly zjištěny. Stejně tak jsou nepodstatné otázky týkající se vlastnického práva ke vtokovému objektu – žalovaný na tuto skutečnost poukázal pouze okrajově v tom smyslu, že k žádosti o povolení k nakládání s povrchovými vodami bude nutno předložit doklad o vlastnickém právu k vodnímu dílu. Nevyjasněné vlastnické vztahy však nebyly důvodem pro zastavení řízení o žádosti žalobkyně.
33. Podstatné je tedy pouze to, zda žalobkyně ve stanovené lhůtě odstranila vady žádosti, pro které nebylo možno v řízení pokračovat, a zda byl naplněn zákonný důvod pro zastavení řízení. Tato klíčová skutečnost však v řízení před soudem zůstala nezpochybněna, a již proto nemůže být žaloba důvodná.
34. Ze shora uvedených důvodů proto soud také nepovažoval za nutné připojit správní spisy předložené ve věcech vedených zdejším soudem pod sp. zn. 51 A 85/2021 a 43 A 22/2020, jak navrhoval žalovaný, neboť pro posouzení důvodnosti nyní projednávané žaloby soudu plně postačoval správní spis vedený ve věci žádosti žalobkyně o kolaudační souhlas.
35. Námitky nedostatku součinnosti ze strany vodoprávního úřadu žalobkyně uplatnila poprvé při jednání, tedy opožděně, a soud se jí proto nemohl věcně zabývat. Pouze nad rámec nutného odůvodnění soud konstatuje, že vodoprávní úřad žalobkyni upozornil na vady žádosti o vydání kolaudačního souhlasu a dával jí potřebná poučení. Aby byla součinnost skutečně účinná, je nutno trvat na aktivitě dvou stran, tedy nejen správního orgánu, ale též účastníka řízení (žalobkyně).

36. Soud závěrem konstatuje, že rozhodnutí o zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu nevytváří překážku věci pravomocně rozhodnuté. Žalobkyni tedy nic nebrání v tom, aby poté, co chybějící podklady obstará, opětovně požádala o vydání kolaudačního souhlasu.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

37. Vzhledem k tomu, že jsou žalobní body nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námitky, žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost, pod niž spadá i obrana rozhodnutí v soudním řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. června 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu